

fulde være Meningen, vil det hverken gjøre fra eller til, der er vist neppe indført et eneste Centner Sufferroer fra Udlandet, og det vil vist neppe blive Tilfældet i Fremtiden, medmindre man skulde lægge en Sufferfabrik lige ved den sydlige Grændse ved en Jernbane, saa kunde det maaſte tænkes. Jeg tror, som sagt, ikke, at Beskyttelse for Roedyrkning vilde kunne have nogen-ſomhelst Indflydelse, jeg tror, at Roedyrkerne ville faae det Samme, hverken Mer eller Mindre for deres Noer, som de faae nu for Tiden. Saa ſtaar der, idet man omtaler Arealſkatten, at den maatte beregnes efter et Udbytte af 1,400 Pd. pr. Tønde Land og udgjør 140 Kr. pr. Tønde dyrket Areal, og det vil være ſaa Meget, at det ikke vil kunne betale ſig at dyrke Tobak. I det Forſlag, ſom Regjeringen indbragte i Samlingen 1873—74, gif man ud fra, at der paa hver Tønde Land kunde avles 1,600—2,000 Pd., det ſtaar i Motiverne, og de 1,400 Pd., ſom man senere er kommen ind paa, hidrører fra en Miſforſtaeſe. Det hidrører derfra, at man i Egnen omkring Miiddelfart regner med en Lokal Tønde af 10,000 Kvadratalen pr. Tønde Land, man falder den en Tønde Bygſædland. Nu hentede man Underretning fra begge Sider af Beltet, i Fredericiaegnen regnede man efter 14,000 Kvadratalen, i Miiddelfartegnen vare Angivelſerne rettede efter 10,000 Kvadratalen, og ved at tage Gjennemſnittet deraf kom man til de 1,400 Pd. Det ſtaar imidlertid udførlig omtalt i Motiverne til det Lovforſlag, jeg flere Gange har nævnt, at det ikke er rigtigt; det viſer ſig alſaa noget mere rentabelt at dyrke Tobak, end det er fremſtillet her i denne Beſtættning. Saa ſtaar der senere i Betæntningen: „Men ſaa vilde alſaa Reſultatet af en Beſtættning i alle Tilfælde kun blive det, at man tvang Dyrkerne til at ophøre uden at hbe dem det Gode, ſom Forbudet nu ſikkrer dem, nemlig en Erſtættning for Huſe og Redſkaber“. Det er muligt, at Tobaksavlens ikke kan betale ſig, jeg vil ikke paastaae det Modſatte, men det taler dog en Del for det Modſatte, at den har beſtaaet allerede i et Aarhundrede, og jeg tror, at, naar den kan beholde den ſamme Begunſtigelſe, ſom den hidtil har haft, vil den ogſaa i Fremtiden kunne beſtaa. Skal Tobaksavlens forbydes hertillands, anſer jeg det ganſte viſt for et Gode, ligesom jeg anſer det for rigtigt og reſkærdigt, at Tobaksdyrkerne faae deres Huſe og Redſkaber erſtattede, hvad der jo iøvrigt ikke andrager ſaa Lidet. Efter hvad den 4de ærede Landsſtingsmand for 6te Kreds (W. Peterſen) omtalte ved 1ſte Behandling, dreier det ſig jo om at indløſe

2 a 300 Tobakſtørrehuſe; der ſkal være 100—150 ſaadanne paa hver ſin Side af Beltet, og naar man nu ſætter f. Ex. 500 Kr. for hvert Tobakſhuſ, og man regner blot 200, ſaa bliver det 100,000 Kr. Det er dog ogſaa en Udgiſt for Statskaſen, ſom man jo kan blive fri for, naar man lader være at forbyde Tobaksavl. Det høie Thing vil alſaa ſe, at jeg vedvarende er en beſtemt Modſtander af det Princip, hvorpaa nærværende Lovforſlag er bygget. Hvis det havde været mig muligt at ſtille Vædringsforſlag til Regjeringens Forſlag, vilde jeg have gjort det, men det har ikke været mig muligt efter de Anſtuelſer, jeg har, thi de ſtaa ſaa ſtil imod Regjeringens Forſlag, at der ikke kan være Tale om, at der kunde ſtilles Vædringsforſlag dertil, idet jeg nemlig vil tillade Tobaksavlens, medens Regjeringensforſlaget jo vil forbyde den. Jeg vil hævde det gamle Princip for den danſke Jordbruger, at han kan dyrke i ſin Jord, hvilke Frugter og Planter han vil, og Regjeringen vil indføre et nyt og ukjendt Princip, idet den nemlig vil forbyde Jordbrugeren at dyrke, hvad han vil. Der kunde alſaa ikke være Andet for mig tilbage end at ſtille et nyt Lovforſlag, men dertil har jeg hverken fundet Tiden eller Forholdene paſſende. Jeg har ſaaledes kun een Udvei tilbage, det er at ſtemme imod Lovforſlaget, og det vil jeg tillade mig at gjøre baade idag og ved den kommende Behandling. Jeg venter ikke, at Lovforſlaget bliver forkaſtet, men jeg tror paa den anden Side heller ikke, at det bliver til Lov i denne Samling. Maaſte Anſtuelſerne i denne Sag ſaa kunne forandre ſig, inden denne Sag igjen kommer for her paa Rigsdagen. Da jeg ſaaledes idag vil komme til at ſtemme imod mange af de ærede Herrer, med hvem jeg i Reglem ſtemmer ſammen, har jeg fundet det rigtigt og paſſende med diſſe Bemærkninger at motivere min Afſtemning.

Hauerſlev: Jeg ſkal forſt tillade mig en lille formel Bemærkning til den høitærede Formand i Anledning af hans Udtalelſer ved Begyndelſen af denne Sags Behandling, hvor den høitærede Formand jagde, at med Henſyn til Afſtemningen over Vædringsforſlagene vilde de, der ſtøttede Flertallet, have at ſtemme for Vædringsforſlagene, og de, der ikke ſtøttede Flertallet, men Mindretallet, vilde have at ſtemme imod dem. Med Henſyn dertil vil min Stilling nærmest være den, at jeg undlader at ſtemme, idet jeg ikke kan have nogen Andel i at behandle en Sag, ſom jeg ikke kan ſtemme for.